

מקור 1: שער
רוח הקודש דף
יז ע"ג תיקון כז

וג' אלהים ע"ל אלוהיות ועם כללות הו' הם
יין צע"ח ש' כ"ח סו"מ פ"ה וצ"ה הפסקים פ'
כך ע"ה וצ"ה הכוונות לרוח שני ודרכי פסק) כצ"ו
ולכך יאע"ה עבר ונעבר יצ"ק שהוא הגרון שעי' התחברות
הפ"ה הנו' גרם זה ולא זיה שהיה חר"ן לשון חרון אף כוונת
וכ"ז מוצד זה שקדם ג"כ אאע"ה כנו' והיה ג"כ קיוע שילא
ומוכו יאע"ה והדברים מוצגים, והחזור לענין כי הנס
כרוזו ג' אלהים צפוק זה ועוד מלת ארץ היא אלהים
לאלפי"ן הכי צאצעה היצות הנו' כרוזו ל' שנות של
אלהים כלפי' והם ויקרא אלהים ליצעה ארץ והס צגי'
מושה (ח"ש ע"ה) (ח"ש עוד מלאחי כונה אחר' לעון הנו'
והוא קרוי אל האמור ויש בו ג"כ מדושי' אחרים):

תקון כ"ו לעון ונשכח זכור וז' חיווא עילאה מן החמה
שלה ולוועה ומחשטת ומחלצת חוד ז' ח'
כלו וגם צג' ראשונות של כוקציה ונוולת חיווא ומחשטת
צחוד הזכר (דע"ה) היינו כונת גומל מקדים עוצי'
וקונה הכל כי אעפ"י שה"ג מחשטטים צפאר גופה שרשס
כשאר צדעת (הנה צהיות האדם חועל צונשכז זכור גורם
להוריד אר"ה מן עוקס העליון לנעה עד הכלח והוד גורם
לצטל זר"ן ולהזיר' אחר' צח"ה ומחולל' דינים וצדקות ולכן
חטא זה גדול מאל והצדקה היא שיתענה כל"ג ימים כמיני
זכו"ר לפי שהוריד אר"ה עד הרגלים ולכן יתענה רג"ל ולכן
לריך שיכין צכל יום מיימי תעניתו אלו ששכי שנות אלו של
אר"ה שהס הוי"ה דיו"ד"ן ואלה"ה דיו"ד"ן העולים ג"כ צגי'
רג"ל והוא הוריד' צחטאו עד הרגל כנו' יכין להעלותם
למקומם, גם יכין לעלות עמהם גם האמורי' שלהם העולים
צגי' קפ"ד והקמ"ד ושניהם צגי' חשכ"ח, ובעשרה ימים
נאשוני' מיימי העניותו יכין צח"ה של ההוי"ה דיו"ד"ן וכן
יכין חקפר שלשים מן האמורי' שלו העולים קפ"ד ועד"ז
יעשה עד השלום הרג"ל והחשכ"ח ואמנם אם חטא כפלים
שצעל ונצעל צזכור כמו השפן והארכנצ' לריך עוד ג"כ חקון
אמר והוא שישתנה ויהלבלג ע"י השלב ג' עמנוים ויכין כי שלב
הוא צגי' ג' אלפי"ן והנה ע"י חטאו הנו' גרם להכיר ג' האלפי"ן
מן ג' שנות אלה"ה שצבינה דיו"ד"ן ואלפי"ן וההי"ן וכש"ל כל
אחד מנה צכוד פי"ה צלצד וע"י השתעמוהו צעלב העולה
ג' אלפי"ן צוילוחם יגרם להחזיר ג' האלפי"ן למקומו וישלמו
ג' השנות הנו' והנה גם כאשר האדם יעשה עונות רבים
אעפ"י שאינם מן הסוג הא' הנו' גורם לקלק ג' אלפי"ן
הנו' ולהוריד' אל הקליפ' למטה ועי"כ כוהנש שכחה צאלם
ושוכח כל מה שלומד כי כן ג' אלפי"ן הנו' הם ג"כ צגי'
שכחה כמו שלב וכאשר האדם חוזר צהשוכה ונכין להחזיר
שלשה אלפי"ן הנו' למקומו חוקר ומוכו השכח' (אמר שמואל
עוד נוולא עמי דברים קרובים אל האמור וגם יש צהס ונעט
חדוש האמונ' להיות כי נקשרים עומם כמה יחודים לחקן
עון הנו' כאשר עיניך חחזינה משרים צע"ה לכן אענדס
יחד לקמן צמקומם צאר היטב וע"ש.)

תקון כ"ז

למוליא שכנת זרע לצטלה, והנה יש צו
כוונה כונת צפטרות וצכללות, הנה ענין עון
שכנת זרע לצטלה ומה עניינו ומה כונתו כח' צק"ש שעל
הנויעה וע"ש כי הוא הקון גדול מאל והוא עיקר תיקון עון
הקרי וע"ש היטב,
(א"ד) וז"ל דרו' ומדושי' היללה ועפ"י שנצאר תקונו צ"ש
רוס"ק והוא תיקון הנווליא שז"ל הנה התי' שהוא יועיל
לנקות לו עובו שלא יכנס לגהינם ושינוהול לו עונותיו אלו
אצל עדיין לריך תיקון אחר גדול וחזק כוונתי' את
עתה צכוונה ק"ש זו והוא לחקן ולהחזיר' אותם הטויפו' צעלום

שילאו לצטלה וכנסו צקלי' ולהחזיר' ולהקדושה עכ"ל)
ענין השוצצים הכודעי' ר"ל שיש מנהג קדום צכל ישראל
להתענות מ' יום כלפי' שיש מן יום הראשון של פ'
שנות עד פ' חרונה וקלח מן חרונה (דע"ה) אצל מ"ש
חרונה וקלח מן חרונה צשנה ועוברת
לחשלוס מ' יום אצל חרונה לחיז' קיבה שהפסיק מלחשענות,)
וכתו קימן צהס שוצו צנים שוצים ר"ת שנות' אחר' צח'
צשלה י' חרו' ומשפטים. והנה עיקר התענית צהס צנו'
ימים אלו לא נחקרו אלא על עון הקרי וימים אלו עקובלי'
להתענות צהס על הקרי יותר מכל ימות השנה. ונעם
הדבר יחצאר לך מונה שציארנו צענין גלות מלרים צמומר
וצלצנים מה ענינו ושס נחצאר כי אותם שנשחצדו צגלות
ומלרים היו אותם הכיולות של הנשמות שילאו מאלה"ה
צאות' ק"ל שנה שפיכש מן אשמו והיה מוליד שדין וכומין
ע"י עפות קרי וכל אלו נחקרו צגלות ומלרים ההוא ולכן
צזמן הפרשיות אלו יש צהס קגולה לקבל חשוכה האדם
הנוחענה צהס על עון הקרי ולכן הם ומחילים מן פ' שעות
ונפי שאלו צפ' ההיא היה החמלת השעצוד ומשחיי"מי צפ'
ומשפטים לטעם שנחצאר שס ג"כ צענין קמיכות כי חקרה
עבד עברי אל מנהן חוכה כי אז נגמרו אותם הכיולות
להתקן צענין כי חקרה עבד עברי וע"ש, גם דע כי עיקר
אלו התעניות נחקרו ציונים אלו לכפר על עון שכנת זרע
לצטלה שעליהם כתיו קומעי הילדים וכו' ומה שלריך לכיין
צתעניות הנו' הוא זה, יכין צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן כי יש
צה ל' יוד"ן שהס צגי' מ' (דע"ה) צימוד ר"ח לקמן
יחוד י"ח צענין אמ"ר והד' יוד"ן
לכשונה ונר"ד נק' אור וגם לעיל צמקוד לתי' זה כתב
כי כל כילוך נשאה יו"ד כלולה מ' וציארם צניולוי קרח
ויתרו וכו' על סדר ז' ימי צראשית המוקדדים לקמן צימוד
אחר, אחר יחוד ע"ו וכבר ידעת שהינול' של ש"ז מעולים
מאלד כי הם ומח' הזכר לצד שהוא מהדעת כמפורסם,)
כנגד מ' יום של התעניות ולכן צעשרה ימים ראשוני' יכין
צכל יום ונהס אל החלק האחד מעשרה של היר"ד הראשוכי'
ועד"ז יכין צנו' יום צל' היוד"ן הנו' ויכין צכל יום להעלות
ציום ההוא חלק אחד מן היוד"ן ההס אשר צהס הגיע
הפגס שלו והשליכו ארלה צעוכו ומקר אותו חלק הקדושה
חוד הקליפות ועי"כ כחן חיזת וכה אל הקליפות ועמה ע"י
חשוכתו זלח ומקיר הקדושה וחוד הקליפות וחוזר להעלותם
למקומה ועי"כ נשארם הקליפות נוחים צלתי חזת וז"ס
פ' שוצו צנים שוצים פ' כי אותם הצנים שומק אל
הקליפות צהשמתח הזרע ועי"כ כחלצשו חוד הקליפות
ונעשו שוצים לכן עמה שוצו צתשוכה והקיכו אותם
הצנים השוצים צחוד הקליפות והשיבום אל הקדושה
כצראשוכה, גם לריך שיתענה פ"ד ימים כלפי'ם
כנגד שס של יו"צ שהוא קוד הזוג והעפה העניונה שהס
מ"צ זוגים והס פ"ד כי כל זוג כולל שנים כעצוב' אללינו
צמאמר צראשית ד' ח' וע"ש על מ"ש וכמה דדוקלל דברית
אזרע צמ"צ זוגין וכו' ועוב הוא שיתענה מ' יום הנו' של
כל ימי השוצצים ואח"כ יתענה עוד מ"ד יום אחרים להשלי'
הפ"ד יום הנו', גם טוב הוא שיתן פרוטה אחת ללרקס
קודם התפלה צכל יום מיימי תעניתו ויכין לחקן מה שגרע
ומקר מן הלציק העליון אל המלכות גם לריך שיתר ומש
ואלך שלא לשונש מנתו אלא אחר חלות לילה ולשעות על
הצטן עד שיכלו כל נפשות זרע ושלא להשיח עם האשה
צדברי צטלה צעה הזוג, ע"ך כונה אחת צענין הפ"ד
יום חכין צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן צנו' צו"צ אלוהיה שנו כי זהו
הנקרא

הנקרא עשה עילה עין דכוכין מ"ב זורגין ומ"ב פ"ט
אמר שמואל כך מלאהי כחוד ולא הבנתי הענין ובודלתי
 שיש בו טעות ולא שלמתי את ידי זו וז"ל ג' יוד"ן
 ט"ל מ"ב ד' יוד"ן שם צ"ן הוא שתי הויות חד כוחא דקדי
 צגוהו וכסאך תנייד צה וז"ס פ' איזה קפד כריתות אונס
 וכו' צקוד אין האשה כורחת ברית אלא לניי שעשה כלי
 ומתחיל צמלוי יוד"ן, ע"כ מלאהי ואיני מציין הענין וכלע"ד
 לפירושו כי י"ו ד' יוד"ן יש צוג' יוד"ן והוא צגי' ט"ל וצג'
 אותיות עלמס נעשים מ"ב: (') **דעה** פ"ג יוד"ן פשוטים
 ל' ונולדים ע' הרי ט"ל') **עוד** עלמתי כחוד מוורי
 ז"ל וז"ל הרב משה יונה תקון לעון שכבת זרע לצמלה ובעון
 הזה יש מיי' הרבה יש שמועט ע"י מחשבה שנוהרהר בעצירת
 וילכו תקפו וכואה קרי מילוי שלי מעשה כלל ויש ניי
 שמועט צידו ומוליא קרי ויש מי שמישצ באשה ומכאף צידו
 ומוליא קרי ויש ניי שמועט צזכר ומוליא קרי ויש ניי שמועט
 צבוק מיו ומוליא קרי ויש שכשמוכאף ומכסאש העטרה בעור
 האצבר שמועטיו למט' וזה נק' מושך בערלתו, והתקון לכל זה
 הוא דע כי אור"ה הם זכר ונקבה למעלה העליונים והנה
 עפת מייין דכוכין של אצא הוא מ"ב אחד והוא שם י"ו
 צמלוי אלפי"ן שהוא צגי' ט"ל ועס ג' אותיות הרי מ"ב
 וכנגדו יש עפת מ"ן צאימא והוא מ"ב שני ושני מ"ב אלו
 הם פ"ד והנה כשמועט צמחשצ' ככ"ל הנה הוא גורם
 להשמית עפות זרע אור"ה אר"ה שם פ"ד ולכן יתענה
 כנגדם פ"ד העניות ויכון שמה שגרם בעונו להוריד לנטה
 שני מ"ב הכ"ז ע"י ומחשבתו הנה עת' יכון להעלותם למקומם
 לנעלה ואם מושמט מושצ צידו צמעה או אם היה נוהרהר
 וחושצ צזכר לריד שיכוין צמועה חקדים וצמועה גבורות
 שם מ"ד ומ"ן ויכוין צג' פעמים כ"ח אותיות ונלוי הוולוי
 שיש צכל הו"ה מאלו השלשה שם הו"ה של ע"ב ושל ס"ג
 ושל מ"ה והנה ג' פעמים כ"ח הם פ"ד ואם כשמועט צידו
 היה חושצ באשה (') **דעה** יעוין זה הלשון עד קסוף וה"פ
 צבר ידעת כי כל פ' דפירטי אצ"ע הוא י' א"ק ואצ"ע א"כ
 כל צמ' השמות הכוללים שצכל פרטי האלילות הם צכל פ'
 דכל פרטי וא"כ חושצ באשה וכו' שהוא צז"ן מייני צמ'
 ע"י דזעיר ופגונו הוא צפכ' כחר דל"ה הנו' אונס צחשצו
 באשה פגמו צט"ס עליונו' דכחר הכו' עשאל"כ צכיקוי העער'
 פגונו צנו' דכחר הנו' ולפיכך אלו צצמ' אותיות ואלו צצמ'
 עקפר כנו' ומדרכות השמות') אז יכון צשם אה"ה צאופן
 זה כי הנה צמיה' פעמים אה"ה יש צהם פ"ד אותיות
 ויכון להעלותם למקומם והעעם הוא לפי צצמ' כ"ח של
 הו"ה הוא צזכר וצמ' אה"ה צנקצה ככודע, ואם כשמוכאף
 היה מושך בערלתו ומכסה העטרה בעור כנו' יכוין ג"כ צשם
 אה"ה כנו' אלא שהוא צצמ' ונקפרם והוא שיכוין כי אה"ה
 פעמים אה"ה הם צגי' אומ"ת וז"ס כלוזרע אומ"ת וז"ס פסקוק
 ותשלך אומ"ת אר"ה ויכון צפ"ד העניותו להעלותם פ"ד אותיות
 שצבה ואם כשמוכאף מושמט היה צידו ע"י רוק צפיו אז
 הפגם הוא צקוד זוג עליון שצפשה שם חיד וגרנו זכר ונקצה
 ולכן צתעניותו שם פ"ד יכון להעלות ד' אותיות אה"ה ע'
 שם ג"כ צגי' פ"ד והם קוד מ"ן שצגרון אשר מושם כוושך
 הרוק לתוך הפה כי צהם המא צאופן כי כל מייני העונות
 הנו' ונקפר העניות' הם פ"ד אלא שכוכותיה' הם חלוקי' כנו'
ובנוסחא אחרת מלאהי צמש"ל ששם היה מושמט
 צ"ד ומושצ צזכר יכוין צה' חקדים וצב' גבורו' וצכ"ח אותיות
 וכו' ובאין מלאהי שחכוין לכ"ח אותיות מלוי העלוי של ע"ב
 ס"ג מ"ה שם צגי' פ"ד וחכוין להושיכ' אל נוקצא דז"א
 צהו"ה דצ"ן שצה וכלע"ד לקיים שני הנוסחאות של ריך

שיכוין כך כי צמעה הזכר שם ה' חקדים יש צהם ג' צמ'
 או צקוד ע"ב או צקוד ס"ג או צקוד מ"ה ויכוין להושיכס
 צהו"ה דצ"ן שצמלכות שם ה' גבורות שצה, גם מלאהי
 כי כשהעון הוא צמחשצה לנד אז הפגם הוא צז"א ולכן
 יכוין להוריד עפת מ"ב שם דוכרין וצאצא ולהעלות עפי"
 שם פ"ד וצאימא ואם העון צמועה אז הפגם הוא צז"ן
 אלא שיש חלוק ששם היה מושצ צזכר אז העון הוא צז"א
 ויכוין צג' פעמים כ"ח הנו' ואם היה מושצ באשה אז הפגם
 הוא כנוקציה ויכוין צאומ"ת הנו' להושיכס מן ז"ל הקב' אומ"ת
 אל נוקציה ואז יהיה כלו זרע אומ"ת: **אמר** שמואל כך
 לשון מורי ז"ל שהנה החקוי' הנו' נחמס הרב הגדול זלה"ה
 לאדם א' לפני מורי ז"ל ולמה על כל הנו' ואח"כ כתן לו
 כוכה אחרת עמונה להוליא העיפות ההם (כ"ל של"ל ען
 הקלי' ולהכניס) צקודש' כאשר כצאר צע"ה וז"ל אח"כ
 אמר מורי ז"ל לאיש הנו' כי כצר נשלים לתקן ענין עין הקרי
 אונס נשאר עדיין השעי כילויות של נשנוה של קרי אשר
 היה לריד לתקנס ולהקירם מתוך הקליפות ולהחזירם אל
 הקדושה (') **דעה** ענין מקפר ה' ית' צקמוך כי שם
 מקוס (חכוהו,') וא"ל שכשצאוור מוורו יושצ
 צקתר עליון צעת שכיצת הלילה כצוואר אללניו שיכוין
 צשלשה צמות של אלי"ך ל"א יג"ש כוכ' זחא כי ס"ת שלשה
 הם **שכא** והאותיות הקדושות להם הם **יגל** שש של מ"ב
 ככודע ויכון כי שם **יגל פוק** הוא ציקוד ויכוין להעלות
 עם שם הזה את הש"ך (כילוין הידוע' שם כמנין
 נער שם סוד הדיני' ועס הכללות הם שכ"א ויכוין להעלות
 עונה כילויות הקרי ג"כ והכל הוא ע"י שם יג"ל הנו' להעלות'
 ציקוד העליון ואז היקוד ישפיע' צמלכות ויחזרו להתתקן
 עמה ולהיות צקוד זכר ונקצה עה שלא היו מחסלה אלא
 צקוד זכר לצד צלתי נקצה אח"כ יכוין צאותיות הכשארות
 ש' א"ל מן אליך וי' מן יגש והם צגי' מ"א ותכוין צהם למ"א
 אותיות שיש צשם אה"ה דיו"ן צששעו וצמלוי וצמלוי העלוי
 אח"כ יכוין צצמ"ת של אליך לא יגש שם ג"כ אל"י והוא מ"א
 אותיות שיש צמיה' דלפי"ן ע"ד הנו' ותכוין להעלות כל
 הנו' צכח שני אלו האה"ה הנו' שם ה"א אותיות ומ"א
 אותיות (') **דעה** הוא מיוקד ע"ס דרוש זוג חיד וגרנו
 ע"ס אה"ה אשר אה"ה כה תאמר אה"ה כי צ' אה"ה דיו"ן
 ואלפי"ן ה"ס מ"ב כי קמ"א וקמ"ב יש צהם מ"א ומ"א ש"ס
 מ"ב שולוי ונלוי הוא כ"ו מושאל"כ צקמ"א כ"ה והוא מקוס
 עיצור דז"א יעוין שם צאורך צע"ח ש' י"ו פ"ג מש' הולדת
 אור"ה וז"ל (') **אמר** שמואל כלע"ד ג"כ ללך השני מ"א
 הנו' עם צ' הכוללים שלהם ויחזרו להיות פ"ד פעם אחרת
 להורות כי כל התקון הוא ע"י מ"ב זוגים כפולים שם
 פ"ד ככלע"ד אח"כ צלילה האחרת א"כ מורי זלה"ה שבצר
 כקת' לקויע' הכונה היא ל"ב כלויות מתוך הקליפות וכתקנו
 ולא כשאר אלא ע"מ כלויות לצד אונס אלו הע"מ כלויות
 לריד טוכה גדול להקירם מתוך הקליפות והעעם הוא לפי
 שם צמ' נשמה לנשמה ונשמה ורוח וכפש של כל הנלוי'
 של הנשמות שם כולם שילאו מננו ע"י הקרי והם צמ' ג'
 שמות הו"ה שם צגי' ע"מ כמנין ומ"א לפי שם צמ' הנו'
ג"כ שהמ' הח' נולד חקד כחצ הרב שם צימוד של כ"ח
 שיש צו הו"ה צמ' יוד"ן סד' יוד"ן שבו הם נשמה
 לנשמה וכן שהוא צמ' אור ודוק וידוע דמיה' הוא כלל
 י"ב תידיק' ועמו הוי י"ג והם כנגד י"ב אותיו' של הו"ה וית'
 פשוטות וכללותם כצוואר צכ"ע צצאור האזן **א"ה** פ'
 ומאמרי כצ"י ז"ל ד' ו"ו ע"א ע"ש) וידוע דאצא אמיד צמל
 העליון ואצא הוא כנגד נשמה לנשמה שהוא חים וכשחלק
 ה'.

הג' הווי'ת וכללותם שהוא י"ג לד' צמי' שהם כ"ל ונר"ן הוי' הג' הווי'ת לנר"ן וכללותם לנשמו' דנשמו' וכיון דכאן לא עסיק אלא בצמטון הג' הווי'ת שהם ע"ח לא חש להזכיר לו הכללו' ולכן צהי' זה שהעלה נשמו' לנשמו' עדיין הג' הווי'ת שהם ע"ח ציקומם וכהן לו יחוד אחר של המפיל חצלי כדי להכניעם וחולי יועיל ולא הועיל עד שכהן לו יחוד אחר אף כאן כהן לו סיפור הווי'ת וההי'ה וכבצור שיועיל להעלות כלם ולא הועיל אלא להעלו' נשמו' לנשמה י"א ס"ע) כווצור אללנו לעיל צימוד של שם שד"י וע"ש

(ד' דע'ה) הלשון הזה לכאוי' ק' ההצנה ועלמנו וגם עם הלשון הנא' אחריי' שאלם הכר"ן הם הע"ח כיולוח ונה הנה צמי' נשמה לנשמה ועוד דצממוך קאע' ע"י זווג הווי'ת אהי'ה יכניע הקלי' הנועכזים הע"ח הכו' ואח"ד חו"ל נכחלקם נשמה לנשמה ועדיין נר"ן שהם ע"ח ועוד כעת לא ידענו ל' שכהן מה צמי' אלל לח"ל חוונת הענין מחלצ הנשמות המלצ'י לנחלצ הקספי' בזה צשורה וכבר ידעת מחלצ צדקו' ח"ק כי המים תקפח לנר"ן שלשה לפיכך יש מ"ש צדקו' ח"ק כי הימים תקפח לנר"ן שלשה עם היות שהיא צה ג' צמי' שנחלקה כנגדם אלל היחידה עם היות שהיא שורש כלם היא צמי' ח' שלכך נק' יחידה ואעפ"י שפעם אחרת קאע' דנחלקת אף דא לא חצרה נ"ו יחידה היא לרוב זכותה וצרכה והשחל כיון דנר"ן הם ג' הווי'ת ג"כ צהכרה שהנשמה דנשמה שהיא המים יש צה ג' הווי'ת שהרי נחלקת לנר"ן והווי'ת השחל צ"פ נר"ן אלל היחידה יש צה שרשם והם י"ב אותיות בצג' הווי'ת ולפיכך צהמילה תי' הי"ב ולכן נקט לשו' י"ב אותיו' ואח"ד ע"ח כיולו' דג' הווי'ת דמיה ואח"ד ג' הווי'ת של הכר"ן עלמם וע"ש: כווצו' אלל'י לעיל צימוד של שם שד"י חווער אני חי' שדי ע"ס והוא צדקו'י הכנת הפל' הכו'ל דרוש צ' ע"פ ואחר עורי נקפו זאה שהוא שורש לזה צהכחת הא"ח צו"ו ע"ח וכן צהכחת ונ"ו צה"א שהוא צמי' הכו' כאן שהוא נוקור ושורש ועוד צימודי ר"ח ע"ש שד"י ככו' וצזה אפשר שלזה כהצ כאן על שם שד"י אלל לריך חי' קופרים צלשונו שכוונתו היא בנ"ש ו') (א"ד'ה) לע"ד כנאה צמ"ש הרב הממחר ז"ל שיט פני מני נר"ן כנ"ן פנימי ונר"ן מקיפים וכמו' שצמי' דצונו לעיל צדקו'ש ראשון צענין הכרת הפלרוף ח"ל והנה כוונה שיט צאלם נר"ן פנימיים צחוכו כן יש נר"ן וקפסים וצחוף וגם להם יש צמי' ב"ב' אותיות וכו' ועיין דצ"ש ד' ס"ג ע"ב ענה שהקפס יש"צ)

לצ"ן שהם קוד הקליפות הנק' לצ"ן וכצ"ל והכוין כי העלה הכו' היה כווצל ענה והפחדו אלו הנשמות הנקשרים צחל'ן הטוונאה והיו עלה כווצל משם זה צכח שם הווי'ת דוולוי יודי'ן שהוא צג' ע"ב ועם עשרה אותיותיו הם צג' פ"ב צ' (ד' דע'ה) כיודע צצמי' הקטנה לריכה כח גדול לתקנות כמו עיצור ח' שהוא ע"י א"ח ונשח"כ צעצור צ' שהוא ע"י אר"ח')

כמוכין נצ"ל וגם הוא צ' פעמים אל"י אל"י צצחרכו לעיל צאותיות אל"ך לא יגש וע"י זה יהיועלה כווצל אח"כ חכוין אל אותיות הנקשרים והם רב מן ורצנה וינ"י מן ויויחיד שהם צג' צוק"ר וחכוין למצדם צקדושה ולהצ"א שם וחכוין שעתה ונחמילים להיו' צקדושה צצמי' צוק"ר ואח"כ יחוקכו צצמי' עכ"צים גמורים כמו שנצחרו והיוחם צוקר הוא ע"י חי' הווי'ת דמקדים וה' הווי'ת דגזרות אשר צדעת (ד' דע'ה) כי הכלולות עלמם חם וצמי' הדעת כוודע') שהם צג' ר"ס ועם צ' הכוללים הרי צצ"ר אח"כ חכוין כי ר"ח של עלה כווצל צוקר הם עכ"צ ועם ר"ח של יפול חלדך הם י'ס הרי עכצ"ים וחכוין שעתה יהיו צקדו'ש צצמי' עכצ"י גמורים וזהו ע"י צ' שנות של אלח"ים שהם צג' עכצ"ים (א"ד'ה) פ' הדצנים כנ"ש צע"ח ש' לח' פ"ד ח"ב ונשחמונו רז"ל שקהנה עכצ"ים ונחנה לו ופי' הענין כי הנה העקציים של לזה הנכנסים צכחר רחל הם צמי' עכצ"ים גי' עקצ צקוד עקצ עונה והיינו שצענצנים הם דיכין שצעקציים האלו וכודע שאין החילוכים ניזונים אלא ונפסולת היין מן השנורים שבו שהם שיוכי הדין הקדוש והנה זה השפע שיוקם החילוכים הוא דין קשה והוא יין עכור מלא שמרים והוא צלוע חוף העקציים של לזה דמיון היין הצלוע חוף העכצים וכו' והצעו וראה כי עכצים גי' עקצ לכן אין נדרכות העכצים אלא צעקציים ועכצים הם לשון רבים שהם צ' עקציים הכו' אשר כל אחד ונהם נקרא חלקים להיוחם דכין כ"ל' והנה צ' רגלים הם צ' שנות חלקים והם צג' עקצ כי אלהים שהוא שורש הדין צצמי' עכצים וצחוכו נחם היין המוצלע צחוכו וכו' עכ"ל ועיין צש' הפסקוים פ' צלק כילד הוא היניקה שיוקם החילוכים ועקציים הכו' ועיין עוד שם פ' וילא צפסוק וחגנוצ רחל את החרפים שהם העקציים הכו' יעש"ב צ' ח"כ ק' חיד כהצ כאן וחכוין שעתה יהיו צקדו'ש צצמי' עכצים גמורים וזהו ע"י צ' שנות אלהים שהם צג' עכצים ע"כ וכל הכ"ל ונשמוע צהדים שעדיין יש לחילוכים אחיזה יעוין צמקוונת הכו'ל ואפשר שיוצן צמ"ש שם צצ' הפסקוים פ' חולדות אפ' עקצ אשר שונע לצרנה צקולי מלת עקצ הם צ' שנות חלקים שהם צג' עקצ גם הם צג' עכצים והענין כמ"ש צזוהר דהרין עיינן אית צהון חרין דוועת ואינון כוחות הדין ועכניכם הוא שאי' עילאה נקראת חלקים חיים צלשון רבים למווח על צ' צמי' חלקים שיט וצו"ה צצה וכו' וכו"י דא' ונחלצשים הוף ז"א צקוד וווחין ונהם נמשך אל שחי עיכים דו"א והנה חלו העיכים של ז"א הם נקראים עכצים צהוכם היין שהם צ' דוועין ע"י כחות הדין ונמלל כי הנה"י דחי' הם נק' עקצ והם צ' שנות חלקים והחרין עיינן דו"א הם נקראים עכצים שצחוכם היין והדיכים וגם הם צ' שנות אלהים וז"ס העכצים הנדרכים ע"י העקצ והיין צו וילא ונהם והנה לצרנה הוא חקד שהוא הקספי' הא' שלמועה מן צמי' הראש דו"א אשר שבו העכצים הכו' ולהיות חקד הוא מוחק העכצים הכו' ונעשית העכצים מוחקים ונצי'שלים ונצקם הדוועין ע"י שהם היין שצחוכם וכו' עכ"ל זהו שכהצ כאן ע"י צ' שנות חלקים וכו' פ' ע"י המסד וע"י וכו' צשנות חלקים דחי' שאין הדין

וא"ל שיכוין צעת השכיצה כשאומר פ' חלף ורצב' ויעיניך יכוין צג' תיצות אלו כונה זו והוא כי ר"ת של ג' תיצות אלו הם ע"ז והם כנגד שם יהו"ה אה"יה והכוין למצדם ולזווגם וע"י זיוג זה הוכל להכניע הקליפות הנועכזים אל הכלולות הפ"ח הכו' ולהעלותם משם אח"כ צמ"ת של ג' תיצות הכו' שהם צג' ק"ה והם ז' פעמים י"ה שיט צשני שנות אלו צזה האופן כי צהווי'ת יש צה ג' פעמים י"ה צראפן זה כי צ' אותיות נחשוכות הם י"ה ואח"כ היו"ד צמולאה הרי י"ה שני והי"ב צ' צמולאה הרי י"ה ג' וצטס אה"ים ג"כ י' ש' פעמים י"ה צזה האופן הי"ה ח' צמולאה והי"ה שנים צמולאה הרי צ' פעמים י"ה גם אה חמצר י' של אהי"ה עם היראשונה הרי י"ה ותחזו' לצרנה עם ה'אמרכה יהיו צ' פעמים י"ה אחרי' הרי ד' פעמים י"ה צאהי"ה וג' פעמי' י"ה צהווי'ת הרי ז' פעמי' י"ה שהם ק"ה ואח"כ צטס הווי'ת אין היו"ד שנה יכולה להתחצר רק עם הי"ה צלצד ולא עם ה' השכים כי יש אחת ו' מפקיק צינחיס אח"כ חכוין כי ז"פ י"ה אלו הם צג' על"ה וגם חכוין צאותיו' הקודמות אל הק"ת שהם

והחזה ע"ס רגליו כענין כונח הנקי' ציינו"ח וכוננו' כל זה
לנקי וכבר ידעת ונדושי שונות הפירות דכל פ' ונב'כלים
פניו ומונלי וחילון דפרלו' הנו' דנוק' הוא ג' שנו'הלכ"י
לצל החילוק בצנייהם שהפניו הלכ"י ונח' וההנלעי הלכ"י
פשוט והחילון רצוב הפשוט הלך הכזה כהם כלל הלכ"י
ולזה קח' הכח הכוין צג' הלכ"י כי כבר ידעת שכל פ'ה
וקפ' וני"ס כלולה וני"ס ה"כ כל הדרכים האלו שהם הנב'כלים
צכל קפ' והכח צחיה קפ' וני"ס אלו וכוונות הוח ציקוד
נקוד' ליון בצוול ר"ל יקוד דפ' הוול' דנוק' ונק' קלה השוים
כנו"ל דכל שיעיר פח' הוול' דנוק' לצנה ונהרת הב' הסי' ה
ויקרא הוהם על זה עם היות שהוהוה הוא היושנה לצל
צנייה ג' הסי' וקח' ופרש וחזיל וכו' המוחם ונשנהו
אשר הנה וכו' ולזה לומר וגם הנו' צוין' וכו' ר"ל ענה נחזור
לעניינינו וגם הנו' דהיינו פ' הוול' דנוק' כהוה אשר צנייה
ע"י ג' הסי' נק' הוה"ם עם היות שהוהוה שלה הוח
ונלוייהם וענה ויון לח"ך ג' הלכ"י עם ונ"ש שכל כלי כולל
וג' כלים וכיון שהנלי הפנוני הוא הלכ"י ונלל אלו וכוונות
להמשיכם לג' כלים הפניניים דג' כלים הנו' ונ"ש וכוון
להקתח פ' שהוא פשטא קרא לך לך חדוק להסתחך
צו לונטן תמיה ונחונן לה' ו' וכבר ידעת כי עיקר המיות
הוא הניקוד צמח' הכונה צקוד והמכונה תמיה וזהו לונטן
תמיה ולפיכך הניקוד עולה רכ"צ כוונין רנו"ח איברי הוול'
עם צ' ליריט וצ' לחרות שהקרה צהובם והמיה והם עלוים
רמ"ם הלכה עם הלירים והללהות :

ראיתי לצאר היחוד הקדוש הזה עם ונ"ש הוא צש'
נחמני רשצ"י ז"ל צפ' וארל כנו"ם הוא זלה"ה

וכחז שם כי ל"ע כאן והוא כי שם אצניח"ץ צמח' גצו'
שהוא שם ונ"צ לפי שהענין הזה הוא צמח' אמורים וכאן
כחז להפך צאוונרו עם היותו ונ"צ הוא חקד ואוונר ח"י
שצנה אין קו' וית' צכלל דצרינו ה"כ אין הל"ע וון דצרינו
זלה"ה והדצרים ונכרמים והענין שכהז שם שענין זה
מיוקד על צמח' חרין כהפין דל"ח שה"ס צ' עיערין דז"ח
והוא מיוקד עלמח קדנאה כנו' צלדרן' שה"ס אלף עליון
דציה הכולל צ' עליון כ"ו ול"ו היולחים ונח"י קדנאה
דדיק' והוא אל שד"י ונלל ג' אלף היולח וצבלע ונלך הא'
נז"ו דנחה הכולל חו"ג שהם יונצ ומשם ולרין המעיין
לעמוד על ונהכונהו של הדרוש ההוא כי הוא כולל דרושי'
רצים והענין אשר ההשקפה כי דרו' זה ודרו' הזכירה הנו'
לקמן כלס אחד וקושרים על גצו' עי"ו צוילד"ה , (א"ה)
עיין צזה צאווק צקונערים הרצ הקדי דוד קי' קי"ח

וקי"ט) שנהלצנת צמו"ס דל"ח שנושבים ונדעת וני"ס
הנו' קוד החו"ג לחו"ח שהם צ"ה דיודין ודההי"ן צבהכחה
ג' ה"ק לצחא וכן לח"י אלח לצחא קודם היודי"ן לההי"ן
ולהפך לח"י שהם ונלנישים לצ' כהפין דל"ח שהם ונלנישי'
לגרו' דל"ח וגצו' דעי"ו הנו' שהוא שרש הצל הוא רצוב
אלהים דההי"ן שג' אלף שנקך הב' י"ה דיודי"ן וצ' י"ה
דההי"ן צבהכחה צג' אלף וה"ס האלף לך שלמה ונ"ש ונ'
לנוערים את פרוי הוא י"ה דההי"ן צבהכחה עולה ר' שהוא
גם רצוב אלהים פשוטי' שוונר ונוער י"ה דיודי"ן שכן לצח'
שהוא צמח' יו"ד גניז צהוך ח"י שהיא צמח' ה"ה כווננו
למדים צמח' יודי"ן הוא עולה ג"כ הלה"ם דיודי"ן יהיה
צהוך ההי"ן דגצו' דעי"ו הנו' שהם צמח' שם אלהים עם
היותו צההי"ן כל הדרכים צו צכלל ואלהים ונה שהרי
כחז צזה הדרוש עלונו צפ' נשא הנ"ל זה לבונו זה העולם
כולל ג' עלונו' האלו אשר צכ"ח ונהם יס צו שם אלהים

והנה הם ג' אלהים דיודי"ן ועולים כ"ח ש' צג'י וג"פ ש'
הם ע' ונחוח וגם לרין שהכלול צו ג"פ אל אל אל אשר
צג"ע חלו הנ"ל אשר הם צג'י ווג"ן וכשחלנוקף יחד חת"ק
ווג"ן יהיו זלף חקר ז' וכשהקח גם כללות כל שם צפ"צ"ן
שהם ו' שניות ועוד כללות כלס יחד הם ז' שונות והרי צין
כלס הוא חלף שכולל העולם הא' או ג"כ אס חקח ז'
הוהיה שיש צשם ח"ל אלהי"ם יהיו הכל אלף כנו' עכ"ל
הרי צהדים שעולם זה הא' אלף עליון ופניו ששורש גצו'
דעי"ו שהוא רצוב אלהים דההי"ן אפי"ה הוא אלהים
דיודי"ן וצזה כיחח צצח"ה חת"ק דג' אלהים הנו' כחז צנו"ח
וכן צכללי השו"ם זלה"ה ככל קי"ח דג' אלהים דההי"ן
דכ"ח רל"ה עם ה' הוהיות אלהים ג' ש' ושלשון חת"ק
ע"כ הרי צהדים ביון שיעקר השורש רצוב אלהים דההי"ן
ע"כ צהפשעוהם צג' ונקונו' צינה וז"ח ונל' ונשם להיכלי
זכות צג"ע הוויין חנוויהו שהרי האלהים דההי"ן רל"ה
עולה אלהים דיודי"ן ויהיה דההי"ן שוונר היודי"ן שהרי
היודי"ן נעלם כי עיקרו ההי"ן וענה נבא לצאר היחודים
הקדושים האדירים האלה עם ונה שידעת שאין הגצו'
כוונתו' אלל צשרשם וזהו שכולל צנושצנה אהציריו שהוא
נו"ס שהגצו' דעי"ו הנו' ונלוצש צה וכל צמח' הצירורים של
כל הנתיחות נחקני' ע"י שלכן דיק' קדי' דווננו"ס נפקח
כופה את הדיכי' וכל צמח' הצירורי' ע"י וע"כ נפקו ונח"י
קדנאה דדיק' הנק' אל ג' עליון צלע ויוצו ומשם ועולם
הא' שכוללס הנק' חלף עליון שג' אל שדי ונלחים הוא
הוונותק יוהר שלזה נק' ונחרי הריסין הכגום ונגן שהוא
ג' אל הכלולים צזה העולם צמח' והוא צמח' הדעת שכולל
צ' חו"ג כי הוא צלע קודם ח"י הכולל חו"ג ולכן ח"י ע"י
דעת ונו"ס הנו' ונושבים עד כהפין דל"ח שה"ס צעי"רי
דעת הכולל דז"ח ונושבים לכהפיי"ם ואמוריים דז"ח קודם
הנקירה וזו יהיו אמורי' ז"ן כוהל ח' לצ' וזהו חל"ע ופלגא
כי החלק דה"ק שהוא צ' כהף ג' ונשנש לצ' ואחר הנקי'
יהיו ח"ק שליניים וז"ל שם צפ' נשא צדקו קבעא דמיותח
כאשר הפילה אלהים הרדונה על האדם הוא ז"ח ונקהלקת
ונהכו ח"י עי' וזו ח"י עי' ונח"ר' לחישון צת עין צנו"ח צצ'
הנופיל וכו' כי חישון צת עין הוא נוק' דז"ח העונול ונחמורי
ונוחירה ח"י עי' דיןך מחורי כהפוי דז"ח אל נוק' וע"י הוהה
הנושכה הבר כונשכה וון ח"י אל נוק' ג"כ ונחירה צז"ח
קבעא דמיותח וזנו"ש כאן קבעא דעוקא רבא שהיא
ההיא קבעא דמיותח הננושך אל ז"ח וון הצ' הנק' עוקא
רבא וכהה עולם הזה כנושך עד שם ונחמחזו שם צחוהם
כהפיי"ם והאמוריים דז"ח וכבר ציאר לך כי כהף ג' ח"ק
וצ"פ כהף הם חלף והענין הוא כי ונצמח' הדעת שהוא זה
העולם הא' והנונך הא' הכולל צ' צמח' חו"ג הנה הוא
נושך חח"ך אל צ' כהפיי"ם דחו"ג וכו' ואלו הכהפיי"ם
דל"ח ונהלהדין ונחשבים צז"ח צקוד ההיא קבעא דמיותח
עכ"ל הכלל העולה עם היות שיעיקרו קוד הגצו' הרי נמהק
ונק' אל וע"כ צלילה שה"ס שהוא ההרדונה כנו' הנחמו
ונצרה' הכ"ח שג' ונז"ח צמח' האלף הנו' שרדנו גצו'
דעי"ו רצוב אלהים דההי"ן הננושבים לכהפין דז"ן עד נה"י
שלים הנק' לצחות ח"ק רכר ח' כי ה"כ אמוריים דללחים
הנו' כוהל ח' ונשנש לצ' וההי' הוא ע"י הגצו' עלונו וה"ס
אצניה"ן צצח"ה ונ"צ גצו' והוא הרכד אל כידוע שנונהקו
ז"ו דנחה הננונז' צנו"צ הנו' כנופירכס צדושי עו' הנקודי'
וכיון שגצו' הנו' שהיא צמח' אמורי' דללחים הנו' שלכך
צמח' ההי"ן שוונר היו די"ן כנ"ל צאווק וצדושי' הנו' צאווק
לכך

לכך י"ג יאורין שהם צמי' אלהים דיודי'ן שמילואו י"ג אותיות
 ליעתי הקלושה ניהנו באונלע האלף שכן ל"ל ועעם הפלגא
 ולא צ' א' של האלף וא' של הי"ג הוא ואלא ון את ונינו
 וניהור שזה פלגא וזה פלגא והנה כחז שס צפ' כשא הכ"ל
 כי עולם זה הא' הוא יותר נמתק והוא קרוב לתי' הא'
 דדיק' והוא ח"ל שד"י שג' אלף והנה שד"י ואלא צרצועו
 עולה אלף והתקטט' ובהלטרף עונו שס אל שיהא תי' הא'
 דדיק' יהיו צ' אלפים צקוד ועושה מקד לאלפים כי לבא'
 אחוונה כי צמי' של זי"ן צ' הם אלף ח"ק לז"א צקוד עץ
 חיים וההלך ח"ק כו"ש שס ות"ק לטוק' אלבל הוא צמי' הנז'
 ואל תהוה ע"ז כי כל צמי' חסדי' הו' גבו' שצעולם הם
 כלולים ונצ' כוופוסם לצקי נוולא ווכל הנז' כי עיקר התיקון
 הזה הוא ע"י גצו' דע"יו שהיא אלהים דהה"ן שג' אלף
 שמונו וחוק ותי' ענוא קדווא' אלף ואלרי הריסין הכנועה
 ע"י אל תי' א' דדיק' דונוו"ס ככ"ל לכך הע"ה נילולי' שג'
 ונז"א שכללותו צמי' הדעת כידוע שהינלו' הם מצמי' הדעת
 עלונו שהם קדושים וועולים ואלד יהיו תיקוס ע"י האלף
 וי"ג יאורין האדירים הקדושים שהם צמי' הדעת הכייל כנז'
 וכעת הכאו ונותיחם לכך עד שנגוורת ואלאכה הכפי' כידוע
 ואלו כגארים גומר תיקוס') (א) דדיק' ראיתי לה"ל ש'האר"ך
 והרמי צ' כידו הכמה צרוך שחלק ומחמהו לירחו ויטן
 שאין אני יכול לעיווד על כל דצרי הכיני וועתיק לשון הע"ה
 ועיין חמילת שער וי"ד ווי"ן פי' י"א אות י"ג ובשער
 הכללים בצללים שעשה ויהרמ"ז ז"ל צוקותו ס' ע"ו ווינו
 יובן כל דצרי רציו זלה"ה וז"ל שס ציקוד לטוקציה דז"א
 יש ג' וילוי אהי"ה דיודי'ן ההי"ן אלפ"ן ג' מוחס כי הם
 מוחס הוול' ציקוד שזה יכוסכים וצניה אימא עי' והיקוד
 עלמו לטוקציה הוא ג' שנות אלכ"ו והס צמי' נקודת ליון יקוד
 שזה מוחס הוול' הוא ציקוד ושס נזכר נקודתן וצרוך
 המוחס הזה שס צ"ן דההי"ן והס הו"ן (הכוחז זהו שכתב
 רציו מה חמילת חכוין צג' שנות הוי"ה שהס צג' לחס
 וכו' פ' שחכוין וכנז' לעיל וז"ל ולהרירס נוסוד שס הוי"ה
 אל שס אלכ"ו וכו' ועיין ציקוד צכוכת ק"ש שעל הוי"ה
 כו"ש פ' שחכוין להושי' הע"ה נילולין צג' שנות
 אלכ"ו שציקוד לטוק' והס צג' קל"ה ושס ציקוד לטוק' יש ג'
 וילוי אהי"ה והס צג' של"ה שהס צג' שנים ועשה צג'
 שנות אלכ"ו שיש ציקוד הוול' שג' קל"ה ועוד יש שס ג'
 וילוי אהי"ה שג' שנים נעשה עתה היקוד דוול' קל"ה
 השנים וחזר ופי' שאליו המילויס הם מוחס של הוול' ר"ל
 ונז' דוול' אלבל היקוד שזה הוא ג' אהי"ס שג' חנ"ה והס
 המוחס של היקוד אלבל המוחס של הוול' הוא ג' וילוי הנז'
 וצרוך מוחס זה של הוול' יש שס צ"ן שהוול' האו"ן) **גס**
 יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ו צוולואס והס ג' פ' הרע"א
 גי' צ' אלפ"י י"ג יאורי' הנז' צפ' ואלרא ונדוע כי כה"י נק' שערס
 ותרע"א הרגוס שער ועיכס כי צכ"ה דז"א יש צ' אחוריים
 והס הצ' כלים חילויס כי נק' לצלות והס מחוצרים צכ"ה
 של הנוק' אח' צאח' וצ' אחוריים יש צהס צ' לצלות צו וזה
 ואלו ח' שצאונלע לצלות נחמלקת לצ' ווי"ן הרי הם צ'
 אלפ"ן נוולא כותל ח' ופסקו צין צ' אחוריים לו ולה והס
 צ' לצלות שהס הל"ע וכותל ח' ופסקו ציניהם והס הל"ע
 ופלגא ויכין והל"ע ופלגא ויכין ויכין והס הוא צמי' ו' של
 לצלות הנחלקת לצ' ככ"ל והיא כותל ח' לצדו הרי הם אלף
 חסר מד ועוד יש י"ג יאורים אחרים צהובס שהס הראשים
 והששים של אלף וי"ג יאורים שהס צאח' של ז"א וצמי'
 נ"ה וכן אלף וי"ג יאורים צאח' שהס צכני הצ' הרי
 הם צ' אלפים וכו' אונס אין אנו מונים רק הי"ג לצדן

שהס השמים והרי הם צ' אלפים וי"ג יאורים שהס צ'
 אחוריים דכ"ה שלו וצ' אחוריים דכ"ה שלה ומחוצרים יחד
 צהיותם צאח' ואלו כולם נק' דינין וכל אלו ניהנין לכ"ה
 של הנוק' צעת הנקירה והס ג' שנות אלכ"ו צוולואס והנה
 כל אלו האחוריים הם גבוות שהס שס ו"צ דלצגית'ן
 נוולא כי צ' אלצגית'ן צ' אחוריים המילויס דזי"ן צכ"ה
 וצ' אחוריים צאח' חוונלעיים והרי אלנד' אלצגית'ן הם ג' צ'
 אלפים י"ג והענין כי שס זה הוא חקד שצגצורה כנדוע
 והוא כוושך צכולס ונוהפשט צאלו אחוריים צקוד ויעשה
 חקד נאלפים וחוריות ג"י שצאונלע שס זה הוא י"ג יאורים
 הכ"ל שיש צאונלע כל ח' וא' וכל הקל' נאחזים צאלו
 האחוריים עכ"ל וצזה דצרי רציו ויוראים אלל דכאן כהצ
 ולח"ך חכוין לנולוס צוולוייהס והס ג"פ הרע"א דוושנוע
 דקאי על ג' אלכ"ו הפשוטים שיש ציקוד לנולואס אהס ושס
 צע"ה וצוואר שהס צכ"ה שס הם צוולוי' ואש"י שכתב
 שס צע"ה גס יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ו צוולואס והס
 ג' פעניים הרע"א וי"ו הוא צכל הכה"י לא ציקוד לצדו
 וכאן קאי על ג' שנות הפשיטים דלכ"ו שיש ציקוד ע"ז
 קאוור לח"ך חכוין לנולואס גס וי"ש הנהצר לקיין להרץ
 הקו' שהקשה צס' ואלווי רצב"י זלה"ה פ' ואלרא וכו' ככר
 הרצה כאן צע"ה הוא צעלמו צאוורו והנה כל אלו אחוריים
 הם גצו' שהס שס וי"צ דלצגית'ן וכו' והענין כי שס זה
 הוא חקד שצגצורה וכו' וצזה כצצארו כל דצרי רציו ועיין
 צס' וצוואר השערים דפ"ח ע"א כהצ שסס אלצגית'ן הוא
 חקד של הצניה יע"ש ועיין צס' הכוונות ד"ע ע"א ע"פ
 עולת הוויד וז"ל אונס להיותו שרשו צגצו' שהוא שס צ"ן
 וי"צ אלל שהוא צמי' החקד שצגצו' יע"ש וכ"כ הרצ הנוצצר
 לקוון ציהודים אחרונים יהוד ס"ז ע"פ עולת הוויד וכו'
 יע"ש) ועס הכולל הם הכ"ה צקוד אשר הנה הודך על
 השוים כי אשר היא הצניה כנז' צהקוין צקוד אשר
 הולאח"ך ואלרץ ואלרים וגו' וווננה נושכים ג' אהי"ס שהס
 צג' הלי' אל הוולכות להעשות צה הותס כוונין הכ"ה
 ווילוי המוחס הזה הוא צג' השוים כנז' וזהו אשר חנה
 הודך על השוים וגס הוולכות צו"ן אשר צהותס זה שלס
 שס צ"ן והנה חכוין צאוורך והכוונה שהוול' חותס צ"ן כוונין
 והכוונה . והכוין להנושך ע"ח הכו"ל צחותס
 הנז' והכוין לנקד ג' שנות הנז' צי"צ נקודין
 שיש צפסקו **צָדֵק צָדֵק תִּירוּף לְמַעַן תִּירוּף** כנז'
 צקד זה **אֲדָנִי** הא' קויל כלו כונו אכצעה קגול
 שיש צלדק לרק **אֲדָנִי** הצ' הם היר"ק שצ"א הילס צג'
 אהיית ראשונה וצ' נקודת'ה שצ"א ופי"ח של
 לווען הם צי"ד של אלכ"ו **אֲדָנִי** הג' הם ד' נקודים שלוען
 הריה, והס פת"ח היר"ק שצ"א קגול והעצם הוא
 כי ג' שנות אלו הם ג"פ צג' ל"ק עם הכוול והכוין להקצר
 ויחיון רף ה' ע"י לרק זה צקוד צקשו לרק צקשו ענוה
 חילי הקהרו ציוס רף ה', אח"כ חכוין לנולואס צוולוייהס
 והנה ג' פעניים הרע"א הם צג' צ' אלפ"ס וי"ג והכוין לנקד
 ד' איותים הפשיעות לצד שצכל שס וון כשגשה והס י"צ
 נקודין שיש צפסקו **אֲנִי יָרְדוּ לְשַׁעֲרֵים עִם יָרְדָה** ואלונס ונה
 שחכוין צזה הוא כי ככר ידעת וי"ש צוואר צפ'
 ואלרא דק כ"ז ע"א צענין אותס הי"ג יאורין והאלף יאורין
 ושס ציארטוהווע"ש היע' איך צנה"י של הזכר יש צו אחורי'
 והס צ' פעניים הל"ע ופלגא ויכין והל"ע ופלגא ויכין ואס
 חמצר עושה הי"ג יאורין יהיו חק"ה ופלגא ויכין וחק"ה
 פלגא

ותשעה יאורין ופלגא, מסטרא דא בשמאלא. אשתאר פלגא מכאן, ופלגא מכאן, ואתעביד חד. דא עאיל בין יאורין, ואתעביד חויה.

קו) רישא: סומקא כורדא. קשקשוי: תקיפין כפרזלא. גדפוי: גדפין שטאן ואתפרשן לכל אינון יאורין. כד סליק ת זנביה, מחי ובטש לשאר נונין, לית מאן דיקום קמיה.

קז) פומיה: מלהטא אשא. צ) כד נטיל בכל אינון יאורין, מזדעזען שאר תנינייא, וערקין ועאלין בימא. חד לשבעין שנין רביץ א לסדרא דא. וחד לשבעין שנין רביץ ב לסדרא דא. אלף יאורין ג חסר חד אתמליין מניה. דא תנינא, רביץ בין אינון יאורין.

קח) כד נטיל נפק חד ד [ר] פסותא דאשא בקליפין, כלהו קיימין ה וזעפין בזעפוי,

צ) כשנוסע לעשות פעולה בעולם. ק) שלחבת אש והוא פיסת יד ששלחבת זו הוא כמין פיסת יד של אש ומתפשט בקליפות ומהם מתעוררים כולם לפעול דין בעולם.

חלופי גרסאות

א לסטרא. ב לסטרא. ג ליג חסר חד. ד רסותא. ה וזקפין בענפוי.

דרך אמת

צ) כשנוסע לעשות פעולה בעולם. ק) שלחבת אש והוא פיסת יד ששלחבת זו הוא כמין פיסת יד של אש ומתפשט בקליפות ומהם מתעוררים כולם לפעול דין בעולם.

תנינא רביץ בין יאורין

הסולם

מאמר

יאורים שבימין, ומשלים את המחצה החסרה שבימין. ואחת לשבעים שנה, הוא רובץ בסדר הוה, דהיינו בתצ"ט ופלגא יאורים שבשמאל, ומשלים את המחצה החסרה שבשמאל. כי התנין נבנה מב' מחצות האלו החסרים בהם (כנ"ל באות ק"ה) ונמצא, כי אלף היאורים החסרים אחד נתמלאו ממנו, כלומר שנשלמו על ידו. תנין הוה, רובץ בתוך יאוריה. ואינו שוחה בהם. כי הרובץ אינו עושה פעולה ואינו ממשיך החכמה ממעלה למטה, מה שאין כן השוחה, הוא עושה פעולה והמשכה ממעלה למטה, ומתגלה משום זה, מדת הדין שבו, כנ"ל. וכמ"ש לפנינו, שהיא פוגם אותם, ומ"ש אחת לע' שנה, הוא, כי שבעים שנה נמשכות מז' מדות חג"ת נהי"מ, שכל אחת מהן כלולה מעשר מעשר. ומתחילות מחסד ומסתיימות במלכות, כי המדובר הוא בכלים, שבהם העליונים נגדלים תחילה (כנ"ל בהקס"ה: דף כ"ו ד"ה וא"ו) ואחת לשבעים שנה, הינו שנה אחרונה, שהיא מלכות דמלכות של התנין, שבחינה זו בדיוק, לקח מן היאורים, (כנ"ל אות ק"ה ובסולם שם) וע"כ כשרובץ בהם, חוזר ומשלימם.

לקבל אותה, והם אלף חסר אחד, דהיינו מחצית מלכות המלכות דמלכות שמקו ימין, ומחצית מלכות המלכות דמלכות שמקו שמאל. ומשתי המחצות האלו נעשה הנחשו, שהוא טומאה ממש. אמנם אין הכונה שכל הנחש נעשה מהן, אלא שיש לו ג"כ מט"ס ראשונות הממותקות בבינה, והכונה היא, שזוהמא זו שכולו מדת הדין, שממיתה כל הנוגע בה, היא נכללה בנחש הטמא. ונמצאת כונב שלו, כמ"ש לפנינו. והוא תנין הטמא.

קו) רישא סומקא כורדא וכי: הראש של התנין אדום כורד, שגוון אדום יורה על דינין הנמשכים מבינה. קשקשותיו קשים כברזל, שבחינת מלכות מעצמותה נקראת ברזל (כנ"ל אות מ"ג). שה"ס מדת הדין, כנפיו, הם כנפים השטים, כלומר סנפירים, ובאים לכל אלו יאורים הנ"ל. כשמעלה זנבו, שהוא המלכות שלו, ששם נקודה דמדת הדין כנ"ל, מכה ובוועט לשאר הדגים, אין מי שיעמוד לפניו, כי נקודה זו דמדת הדין, שבזנבו, בכל מקום שנוגעת היא מעוררת שם מדת הדין, שהיא צמצום הא', והאורות מסתלקים משם, כנ"ל בדבור הסמוך.

קז) פומיה מלהטא אשא וכי: פיו, של התנין, הוא אש לוהט. כששוחה בכל אלו היאורים, דהיינו כשממשיך החכמה ממעלה למטה, כמו היאורים, מזדעזעים שאר הדגים, דהיינו המדרגות, אשר שם, מפחד שלא יגלה את נקודה דמדת הדין שבהם, ובורחים משם אל הים. שהוא המלכות דקדושה. אחת לשבעים שנה, הוא רובץ בסדר זה, דהיינו בתצ"ט ופלגא (דפוי דף כ"ו ע"ב)

קח) כד נטיל, נפק וכי: אבל כשהוא שוחה בהם, יוצא לשון אש אחת בקליפות דהיינו שנגלה הנקודה דמה"ד שבו, ואז, היאורים כולם עומדים זועפים בזעף, דהיינו שמרוממים גליהם למעלה וזורדים למטה. המכונה במליצה, זעף. מתערבים אלו היאורים זה בזה ומקבלים צבע תכלת הנוטה לשחור. שהוא גוון המלכות. ויגללים נוסעים למעלה זה

מתערבין אינון יאורין ו לעין תכלא אוכמא. וגלגלין נטלין לארבע סטרי ו דעלמא. זקיף זנביה, מחי לעילא, מחי לתתא, כלא ערקין קמיה. (ט) עד דלסטור צפון, קם ט חד שלהובא דאשא, וכרוזא קרי, ו אזדקפו סבתין, אתבדרו לדי זויין. הא אתער מאן דשוי קולא, על אנפוי ו דתנינא, כמה דאתמר. ונתתי חחים בלחייך וגוי. כדין כלהו אתבדרון. ונקטין ליה לתנינא, ונקבי אנפוי בסטר עלעוי, ועאלין ליה לנוקבא דתהומא רבא, עד דאתבר חיליה, כדין אהדרו ליה ו לנהרוי.

מסרת הזהר (1) (יחזקאל כ"ט).
 ו העין, ז עלמא, ח דסטר. ט ל"ג חה. י כ"ג הסולם ; קדלא ; קלדא ; קלרא. כ דתנינן. ל לנחרוי.
 דרך אמת ון הזקיפו עצמכם סבתין שהוא לילית וכתותיה כי יש שתי לילית והנה לילית הראשונה כלתו של סמאל נקרא סבתא ר"ל זקנה כנגד לילית השניה זעירתא שבה משתמש אשמדאי ויוצא הכרוז שיהיו מתפשטים מהעולם לדי רוחות ושלא תפעלנה לילית סבתא עם כתותיה שום פעולה בעולם שהרי נתעורר שמיים קולר על לחייו של נחש ההוא ומורידו לתהום רבוה שלא ישלטו בעולם.

מאמר הסולם תנינא הביץ בין יאורין

בארבע רוחות העולם, דהיינו גלגלי מרכבה דקדושה הממשיכים ג"ר ע"י נסיעתם (כנ"ל שמות דף י"ב ד"ה מתניתין) והתנין זוקף זנבו ומכה למעלה בגלגלים, שפוגם אותם, ומכה למטה ביאורים, כולם בורחים ממנו.
 (ט) עד דלסטור צפון וכו' : עד שלצד צפון קם שלהבת של אש אחת, דהיינו שנגלו דינין דבינה ע"י עלית המלכות אליה, והכרח קורא, התיצבו אגודות, והתפורו לדי זויות, כי גיעור מי שישים מוקש על פניו של התנין, כמו שנאמר, ונתתי חחים בלחייך וגוי, שזה נאמר על התנין הרובץ בתוך יאוריו, ע"ש. או מתפורים כל האגודות, ולוקחים את התנין ונוקבים פניו בצד לחייו, ומכניסים אותו לנוקבא דתהומא רבא, שהיא בינה דקליפות, עד שנשבר כחו או מחזירים אותו לנהרותיו. סבתין פירשו אגודות כמו צבתין, מלשון הכתוב, תשולו לה מן הצבתים. (רות ב') קדלא הוא ט"ס, וצ"ל קולא, כי תרגומו, של, שלחנם לפניהם לפח, הוא לקולא. דהיינו פח ומוקש. (תהלים ס"ט כ"ג) ביאור הדברים. כי בעת שהתנין בא לאחת מע' שנותיו שלו, שהיא המלכות שבמלכות שלו, או שולט זנבו, שהיא נקודת המלכות הבלתי ממותקת בבינה, ואז הוא מכה בו למעלה בקדושה ולמטה, כנ"ל בדבור הסמוך. אז צריכים לשים את התנין במלכות, בסוד הכתוב, ונתתי את חחים בלחייך. והוא כי אז חוזרת המלכות לבינה, והבינה באה לקטנות, ואז כל המדרגות הנמשכות ממנה חוזרים (דפו"י דף כ"ז ע"ב) מקומח

לקטנות, מחמת הדינים שבבינה. וזה אמרו, עד דלסטור צפון קם חד שלהובא דאשא, דהיינו שעלו הדינים דמלכות אל הבינה. והנה בעת שיש ג"ר במדרגות, נבחן שכל מדרגה ומדרגה יש בה אגודה של שלשה קוין (כנ"ל באות ק"ד) חד אפיק רישיה ואעיל ליה בין תרין גופין. וכשחוזרות לקטנות, נבחן שנתפורו האגודות, וז"ש אזדקפו סבתין אתבדרו לדי זויין, דהיינו שיחזרו לקטנות, משום, דהא אתער, מאן דשוי קולא על אנפוי דתנינא, ומהו המוקש שמישים על פניו, ז"ש, ונקטין ליה לתנינא ונקבי אנפוי שבסטר לחייו, כי עושים בו נקב בבחינת הפנים שלו ששם היא בינה שלו (כנ"ל באות קט"ו) רישיה סומקא כורדא, ע"ש, ושולטים בו גם דינים דבינה, וחוזר לקטנות ואז ועאלין ליה לנוקבא דתהומא רבא, דהיינו לבינה דקליפה הנאחזת בקטנות הבינה, עד דאתבר חיליה. כלומר עד שנשבר כח הזנב שלו, ואינו יכול עוד לפגום בזנבו. והוא מטעם שהקליפות נמשכות לפגום מה שהוא יותר למעלה, וכיון שהתנין הוא בנוקבא דתהומא רבא, ששם פוגם הבינה, מסוד המלכות הממותקת שמה, כבר אובד כחו שבזנבו, שפוגם רק בחינת ז"ת בלבד, וע"כ נשבר כח התנין ואינו יכול עוד להזיק בזנבו. וזה נבחן למוקש כלפי התנין, כי מחמת שהושיטו לו דינין דבינה, אבד את דינין דמלכות, ואז מורידים שוב את המלכות, שעזתה לבינה, אל

קי) חד לשבעין שנין עבדין ליה כדין, בגין ^ט דלא יטשטש אתרין דרקיעין וסמכייהו. ^ז ועלייהו כלא אודן, ^ח ומברכאן ואמרין, ^ט בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו.

קיא) תנייניא ^ט עלאין לעילא קיימין אינון דמתברכאן, כמד"א ^ט ויברך אותם אלהים. אלין שלטין על כל שאר נונין, דכתיב ומלאו את המים בימים. ועל דא כתיב, ^ט מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית.

תוספתא

קיב) ^י אשכול הכופר דודי לי. אשכול: דא אימא עלאה. מה אשכול ^י מתקשט בכמה עלין בכמה זמורות לישראל דאכלין ליה, הכי שכינתא עלאה, מתקשטת בכמה קשוטין דשמנה כלים, מכמה קרבנין, מכמה מיני תכשיטין

חלופי גרסאות
^ז ועליה. ^ח ומתברכין. ^ט עלאין.

מסרת הזהר
 ז) (תהלים צ"ה) ויחי ע"ו צ"ה. ח) (בראשית א') לעיל אות ק"ג, ט) (תהלים ק"ד) תולדות ב' צ"ג י) (שה"ש א')

דרך אמת ^ט שלא יהרסו יחריבו. ^ח תקונים דף צ'.

תנינא רביץ בין יאורין

הסולם

מאמר

והתנין אינו יכול עוד להזיק, כנ"ל. נמצא שעל כריעה והשתחויה הוה, דהיינו על חזרתם לר"ק בלי ראש, כדי להשים מוקש בפניו של התנין, כל המדרגות שמחים, ומודים לה' ואומרים, בואו נשתחוה ונכרעה וגו'. כי ע"ז ניצלו מן התנין. והנה נתבאר היטב התנין דקליפות, שה"ס חזרת מטה החרטומים להיות תנין, אבל מטה אהרן שנעשה לתנין, הוא תנין דקדושה, הנמשך ממבועים עלאין ונהרין עמיקין, הנ"ל. הנמצאים בסוד אלף יאורין דנפקין לארבע סטרין. (כנ"ל אות ק"ד)

קיא) תנייניא עלאין לעילא וכו': אבל התנינים העליונים העומדים למעלה בקדושה שהם לוייתן ובת זוג, הם שנתברכו, כמש"א ויברך אותם אלקים. אלו שולטים על כל שאר הדגים, שהם המדרגות הנמצאות ביאורים, שכתוב, ומלאו את המים בימים. ועל זה כתוב, מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית.

מאמר להט החרב המתהפכת

קיב) אשכול הכפר דודי לי: אשכול, הוא אמא עלאה, דהיינו בינה. מה אשכול, בכמה עלים בכמה זמורות, מתקשט לישראל שאוכלים אותו, כך השכינה העליונה, שהיא בינה, מתקשטת, שמעלית מ"ן לחכמה, בכמה עדיים, של שמונה כלים, שהם ד' אותיות הויה וד' אותיות אדני שהם ז"ן. מכמה קרבנות, שישראל מקריביט, מכמה מיני תכשיטים דכפרה

מקומה. וחזרת הבינה לגדלותה וכן כל המדרגות הנמשכות ממנה עד האלף יאורים חסר אחד ששם רובץ התנין. וכד'ן, אהדרו ליה לנהרין, דהיינו שחזור לרביץ בתוך יאוריו.

קי) חד לשבעין שנין וכו': אחת לשבעים שנה, עושים לו כן, כי כשבא לטוף שבעים שנה שהיא מלכות דמלכות שלו, נמצא חוזר ומתעורר כח הדין שבזנב שלו, כנ"ל. כדי שלא יקלקל המקומות של הרקיעים ועמודיהם. כלומר שלא יקלקל בנקודת הדין שלו את המיתוק של המקומות, שהם המלכיות הממותקות בבניה, שממיתוק זה יוצאים הרקיעים שה"ס המסכים דצמצום ב', ועמודיהם, שה"ס הנה"י הנמשכים מהרקיעים האלו. ועליהם כולם מודים ומשבחים, בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושינו.

פירוש. כי חזרת המדרגה מג"ר לר"ק מכונה כריעה והשתחויה, ודאי שאין מדרגה שתשבח על חזרתה לר"ק. אמנם בעת שמתגברים הדינים דמדת הדין שבתנין, הפוגם למדרגות של מעלה ושל מטה ואין מי שיעמוד לפניו. נמצא, כשמשמימים לו המוקש בפניו, ע"י חזרת הבינה וכל המדרגות לבחינות קטנות, כנ"ל שע"ז באה תנין לנוקבא דתהומא רבא, ואובד שם הדינין דמלכות המלכות שלו הבלתי ממותקת, שבזה נשבר כחו של התנין, ואח"כ חזרת הבינה וכל המדרגות לגדלותם. (דפו"י דף ב"ז ע"ב)

דחבלי וג' דלתי"ן גי' י"ב דחבלי.

שינה הי הי הא ג' הכין פשוטים גי' יה דשינה וג' איתיות
י"א מילוי דגי' הכין גי' כ"א כמספר ש"ן בלחצ"ס שהס
ב אוחיות צ"ט עס י דשינה.

על ויו ואו ואו יכין כי גי' ווי"ן מלאים גי' מ"ח כמספר
יאההויהה כמספר ע' בלחצ"ס שהוא ז' ול' עס מ'ק דתיבת
ע"ל וע"ה גי' מ"ח.

עיני הי הי הא ג' הכין דגי' הוי"ת תל"ל גי' לו כמספר
אוצר החכמה עיני בהחלק ב' איתיות ע"ג בלחצ"ס שהס ז"ט ועס ב'
יודי"ן דעיני גי' לו גם יכין כי עיני גי' ק"ס מספר מילוי דקס"א
אלף הי יוד הי

גם יכין להוי"ה בליוז עיינין
גם יכין כי א"א סילק הארתו מס"ג

יוד הי ואו הי שהס או"א ויטכ"ה דיוס שעבה.

ותנימה אלף הי יוד הי. אלף הא יוד הא. אלף הה
יוד הה. יוד הה וו הה ג' שמות קס"א קמ"ג
קנ"א הס גי' חות"ס ע"ה דיסוד דנוק' ושס צ"ן הוא המ"ן שביסוד
דנוק' שבו יש ג' שמות

אֲדָנִי אֲדָנִי אֲדָנִי (נקיד גזק גזק תרדוף למען תהיה)
גי' גזק ובלדק זה יכין להסתתר מחדון חף הי. ויכין להוריד ג'
הכויות הנ"ל בהמפיל העולים לחס לשערים שהס ג' שמות אדנ"י
הנ"ל שביסוד דנוק' וכל אחד במילואו עולה תדע"א תרנוס שער
ויכין לחצר ג' הוי"ת הנ"ל עס ג' אדנ"י שביסוד דנוק'.
יאהדונהי יאהדונהי יאהדונהי

על עפעפי גי' ת"י ועס מספר תלושס שהוא **קך** (גי'זית)
זוזום (גי'לרתי) ומס' ותנומה וכללות ג'
תיבות של ותנומה על"י עפעפי גי' אל"ף וי"ג כמספר ב' שמות
אבגיתין אבגיתין ע"ה שצנה"י דז"א ויכין להורידס ולחברס עס
ב'

ב' שמוה אבניתין אבניתין ע"ה שנה"י דנוק' והיו לארבעה
 שמות דאבניתין העולים במס' ב' אלפי"ן וי"ג יארין שהס' ג' פעמים
 תרע"א שניסוד דנוק' דז"א.

אַרְפֶּה דָּלַת גּוֹן יוֹד אַרְפֶּה דָּלַת גּוֹן יוֹד

(נקוד או ירדו לשערים עם יהוה)

אַרְפֶּה דָּלַת גּוֹן יוֹד

גם יכוין כי א"א ואו"א וי"סו"ת כלקו הארתם מסמ"ה יוד הא
 ואו"הא שהוא ז"א דיוס שעבר ומסתלקן המוחי' ממנו וגם ז"א
 שהוא מ"ה הנ"ל סולק השגחתו מנוקביה ונחמטפה וחזרה לנקודה
 ב"זיריו וחוזר ומסתלק הכלי דמ"ן דילה שהוא הו"א רוחא דשדי בנה
 ז"א בביאה ראשונה ואז חוזר א"א ומאיר לאישון

בת עין שהיא נקודת הנוק' ובונה

ומגדיל פרלופה באחוריו ונוכרה ומביאה לפניו וחוזר
 ומגדיל פרלופה לפני ז"א ומחזיר שם ב"ן יוד הו"ה שנה
 אה"ח 6025 לע"ב יוד הי ויו הי.

ירמ"י או"א שתשכיבני לשלום ותעמידני

לחיים טובים ולשלום ותן חלמי

בתורתך ותרגילני לדבר מצוה ואל

תרגילני לדבר עבירה ועון ופשע ואל

תביאני לא ידי חטא ולא לידי עון ולא

לידי נסיון ולא לידי בזיון וישלוט בי יצר

הטוב ואל ישלוט בי יצה"ר ותצילני

מיצה"ר ומחולאים רעים ומחלומות רעים

ואל יבהילוני חלומות רעים והרהורים

רעים ותהא מטתי שלימה לפניך והאר

עיני

המפיל

יוד הי ויו הי

ויכוין צ"ש ע"צ שהוא
א"א שהוא המפיל.

בר"ח אין לכוין כוונת עליית הנר"ן של הניצוצות בתיבת
המפיל וכו' שהם ג' הויו"ת, וכן כוונת ותנומה וכו'.

י"י ה"ה ו"ו ה"ה.

ויכוין כי ג' הויות משולצים
אלו הם נר"ן של הניצוצות,

י"י ג"י ל' דהמפיל

וג' יודין שבהם ג"י ל' דהמפיל.

ה"ה ג"י י"ה דהמפיל

וג' ה"ה ג"י י"ה דהמפיל.

ו"ו מ"פ דהמפיל

וג' ווין רמוזים למפ דהמפיל, באופן זה, מ'
בא"ת צ"ש הוא י', פ' במ"ק ח' והרי ח"י.

מ' בא"ת ב"ש י' פ' במספר קטן ח'
ג"י ח"י כמנין ג' ווין.

ה"ה ג"י י"ה דהמפיל

וג' ה"ה אחרונות ג"י י"ה דהמפיל.

יוד יוד יוד, הי הי הא,
ויו ואו ואו, הי הי הא.

אח"כ יכוין להויות הנ"ל
צמילוי ע"צ ס"ג מ"ה:

זבלי

יוד יוד יוד

ג' יודין ג"י ל' דחבלי, וג' ווין ג"י ח"י
דחבלי, וג' דלתין ג"י י"צ דחבלי.

דשינה

הי הי הא

ג' ה"ה פשוטים ג"י י"ה דשינה, וג' אותיות
י"א שהם המילוי דג' ה"ה ג"י כ"א, כמס'
ש"ן דשינה באתצ"ש, שהם צ' אותיות צ"ט
עם י' דשינה.

על

ויו ואו ואו
יאההויהה

יכוין כי ג' ווין מלאים גי' מ"ח כמספר הוי"ה
אהי"ה, כמספר ע' דע"ל באתצ"ש שהוא ז',
ול' דע"ל עם מ"ק דתיצת ע"ל (שהוא י')
וע"ה גי' מ"ח.

עתידי

הי הי הא

אלף הי יוד הי

יכוין כי ג' ההין מלאים דג' הויות הנ"ל גי'
ל"ו כמספר עיני, בהתחלק ב' אותיות ע"ג
באתצ"ש שהם ז"ט, ועם ב' יודין דעיני גי'
ל"ו.

גם יכוין כי עיני גי' ק"ס
כמספר מילוי דקס"א

יוד הי יוד הי

גם יכוין להוי"ה בציור עיינין

גם יכוין כי א"א סילק הארתו מס"ג

יוד הי ואו הי

שהם או"א ויסקו"ת דיום שעצר

גם יכוין כי א"א ואו"א וישסו"ת
סלקו הארתם משם מ"ה

יוד הא ואו הא

שהוא ז"א דיום שעצר ומסתלקים המוחין ממנו, וגם ז"א שהוא מ"ה הנ"ל סילק
השגחתו מנוק' ונתמעטה וחזרה לנקודה באחוריו, וחוזר ומסתלק הכלי דמ"ן דילה
שהוא ההוא רוחא דשדי צגוה ז"א צביאה ראשונה ואז חוזר א"א

וּבִמְאִיר לְאִישׁוֹן בֵּית עֵינַי.

שהיא נקודת הנוק', וצונה ומגדיל פרצופה מאחוריו ונוסרה ומציאה לפניו, ומגדיל
פרצופה לפני ז"א, ומחזיר שם צ"ן יוד הוה שזה לע"צ יוד הי ויו הי

וַיְהִי רְצוֹן מִכְּפִיךָ יְהוָה יְהוָה יֵאָדָר וְהִי אֶלְהִי וְאֶלְהִי
אֲבוֹתַי. שְׁתַּשְׁכִּיבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְזוּמִים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וְתֵן זִזְלָקִי בְּתוֹרָתְךָ. וְתַרְגְּלֵנִי
לְדַבֵּר בְּמִצְוֹת. וְאֵל תַּרְגְּלֵנִי לְדַבֵּר עֲבָרָה וְאֵל
תְּבִיאֵנִי לַיְדֵי זִזְטָא וְלֹא לַיְדֵי זְסִיוֹן וְלֹא לַיְדֵי
בְּזִיוֹן, וַיִּשְׁלוֹט בִּי יֵצֶר הַטּוֹב וְאֵל יִשְׁלוֹט בִּי יֵצֶר
הָרָע. וְתַצִּילֵנִי מִשֶּׁטֶן וּמִפְּגַע רָע וּמִזִּזְזֵי רָעִים.
וְאֵל יִבְהַלֵּנִי רַעִיוֹנֵי וְזִזְלוֹמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים
רָעִים. וְתִהְיֶה מִטְּתִי שְׁלָמָה לְכַפֵּיךָ. וְהָאֵר עֵינַי כִּן
אִישׁוֹן הַבְּמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יֵאָדָר. הַבְּמֵאִיר
לְעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּכָבוֹדוֹ: